

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012. Цей переклад було замовлено за підтримки Цільового фонду «Права людини» Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не є зобов'язальним для Суду. Для отримання додаткової інформації див. повне посилання на авторське право в кінці цього документу.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Інформаційний бюлетень про практику Суду № 154

Липень 2012

[Ер та інші \(Er et autres\) п. Туреччини](#) - 23016/04
Рішення 31.7.2012 [Секція II]

Стаття 35

Стаття 35 § 1

Строк у шість місяців

Заява подана через дев'ять років після зникнення родича заявників, у той час як розпочате національними органами слідство все ще триває : *попереднє зауваження відкинуто*

Факти – У 1995, після озброєних сутичок, близького родича дев'яти заявників було захоплено солдатами у його селі. З того часу заявники не мають ніяких відомостей про нього. У день його зникнення, заявники проінформували прокурора, який відкрив слідство. Згодом слідство було продовжене військовим прокурором. Родичі заявника так і не одержали ніяких відомостей. У травні 2004 року вони подали заяву до Європейського Суду. Уряд наполягав на тому, що заявники не дотрималися правила у шість місяців, встановленого статтею 35 Конвенції.

Право – Стаття 35 § 1 : Підтверджуючи підхід, застосований у справі Варнава (*Varnava*) та інші¹, Суд відмічає, що для родичів у справах, які стосуються зникнень, ще важче зрозуміти що відбувається, або чого їм слід очікувати, ніж у справах, які стосуються вбивств. Слід зважати на непевність і

¹ *Варнава (Varnava) та інші п. Туреччини* [ВП], н^{os} 16064/90 та інші, 18 вересня 2009, Інформаційний бюлетень [№ 122](#).

незрозумілість, якими відмічені періоди після зникнень. Крім того, зникнення можуть бути настільки вражаючими для родичів, що не слід очікувати від них надто швидкої реакції, яку вони повинні були б проявити. Нарешті, найкраще, коли слідство за фактами справи, і вивчення питань, пов'язаних із ним, відбуваються, у межах можливого, на національному рівні. З усіх цих міркувань, застосування менш суворого підходу щодо правила додержання шести місяців у справах про зникнення є виправданим. Тим не менш, у даній справі, яка на противагу до справи *Varnava та інші*, не стосується ситуації міжнародного конфлікту, Суд повинен визначити, чи задовольнили заявники більш жорсткі вимоги, зважаючи на те, що вони мали прямий доступ до органів слідства. Заявники невідкладно проінформували прокурора про захоплення його родича військовими. Вони співпрацювали з цивільним і військовим прокурорами, і передали їм свідчення очевидців. Адвокат заявників також звертався до прокурорів із проханням повідомити йому про перебіг слідства. Хоча слідство і знаходиться на початковій стадії, воно тим не менш проводилося підчас усього періоду. Заявники, таким чином, зробили все, що можна було від них очікувати, щоб допомогти органам слідства. Крім того, цивільний прокурор виніс у 2003 році рішення, згідно якого елементи доказів стосовно причетності військових до зникнення були достатньо вірогідними, тому наступним етапом слідства була передача справи до компетенції військового прокурора. Отже, не можна стверджувати, що заявники не проявили необхідної пильності, очікуючи результатів слідства.

Висновок : попереднє заперечення відхилено (одноголосно).

Суд прийшов до висновку про порушення статей 2 (матеріальний і процедурний аспекти), 3 (матеріальний аспект), 5 і 13 Конвенції.

Стаття 41 : 65 000 євро, в загальній сумі, на відшкодування моральної шкоди ; 60 000 євро, в загальній сумі, на відшкодування матеріальної шкоди.

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012.

Офіційними мовами Європейського суду з прав людини є англійська та французька мови. Цей переклад було замовлено за підтримки Цільового фонду «Права людини» Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не є зобов'язальним для Суду; також Суд не несе жодної відповідальності за його якість. Його можна завантажити з бази рішень Європейського суду з прав людини HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) або з будь-яких інших баз даних, в яких Суд його також розмістив. Його можна відтворювати в некомерційних цілях за умови, що будуть зазначені повна назва справи та посилання на авторське право і Цільовий фонд «Права людини». Для використання будь-якої частини цього перекладу в комерційних цілях слід звертатися за наступною адресою: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does

not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int